महाभये सम्प्रवृत्ते रथस्थं विवर्त्तमानं समरे कृतास्त्रं । सर्व्वा दिशः सम्पतन्तं समीक्ष्य तदा युद्धं धार्त्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ।

द्रोनिषेवो निपुणः सत्यवादी महाबलः सर्व्वधर्म्मोपपन्नः । गान्धारिमर्च्छंस्तुमुले क्षिप्रकारी चेष्टा जनान् सहदेवस्तरस्वी।

यदा द्रष्टा द्रौपदेयान्महेषून् शूरान् कृतास्त्रान्रणयुद्धकोविदान् । आशीविषान् घोरविषानिवायतस्तदा युद्धं धार्त्तराष्ट्रो ऽन्वतप्स्यत्।

यदाऽभिमन्युः परवीरघाती शरैः परान्मेघ इवाभिवर्षन् । विगाहिता कृष्णसमः कृतास्त्रस्तदा युद्धं धार्त्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ।१८४०

यदा द्रष्टा बालमबालवीर्य्यं दिषच्चमूमृत्युमिवापतन्तं । सौभद्रमिन्द्रप्रतिमं कृतास्त्रं तदा युद्धं धार्त्तराष्ट्रो ऽन्वतप्स्यत् ।

प्रभद्रकाः शीघ्रतरा युवानो विशारदाः सिंहसमानवीर्य्याः। यदा क्षेप्तारो धार्त्तराष्ट्रान्ससैन्यांस्तदा युद्धं धार्त्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ।

द्वौ विराटद्रुपदौ महारथौ पृथक् चमूभ्यामभिवर्त्तमानौ । यदा द्रष्टारौ धार्त्तराष्ट्रान् ससैन्यांस्तदा युद्धं धार्त्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ।

यदा कृतास्त्रो द्रुपदः प्रचिन्वन् शिरांसि यूनां समरे रथस्थः । क्रुद्धः शरैश्छेत्स्यति चापमुक्तैस्तदा युद्धं धार्त्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ।

यदा विराटः परवीरघाती सहोत्तरः शत्रुचमूं प्रवेष्टा । मत्स्यैः सार्द्धमनृशंसरूपैस्तदा युद्धं धार्त्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् । १८४५

ज्येष्ठं मात्स्यमनृशंसार्य्यरूपं विराटपुत्रं रथिनं पुरस्तात् । यदा द्रष्टादंशितं पाण्डवार्थे तदा युद्धं धार्त्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ।

रणे हते कौरवाणां प्रवीरे शिखण्डिना सत्तमे शान्तनूजे । न जातु नः शत्रवो धारयेयुरसंशयं सत्यमेतद्ब्रवीमि ।

यदा शिखण्डी रथिनः प्रचिन्वन् भीष्मं रथेनाभियातो वरूथी । दिव्यैर्हयैरवमृद्नन्नयोघांस्तदा युद्धं धार्त्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ।

यदा द्रष्टा सृञ्जयानामनीके धृष्टद्युम्नं प्रमुखे रोचमानं । अस्त्रं यस्मै गुह्यमुवाच धीमान् द्रोणस्तदा तप्स्यति धार्त्तराष्ट्रः ।

यदा स सेनापतिरप्रमेयः परामृद्नन्निषुभिर्द्धार्त्तराष्ट्रान् । द्रोणं रणे शत्रुसहोऽभियाता तदा युद्धं धार्त्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् । १८५०

धीमान्मनीषी बलवान्मनस्वी स लक्ष्मीवान् सोमकानां प्रवर्हः । न जातु तं शत्रवोऽन्ये सहेरन् येषां स स्यादग्रणीर्वृष्णिसिंहः ।

दृढञ्च ब्रूया मातृणोष्वेति लोके युद्धे द्वितीयं सचिवं रथस्थं । शिनेर्नप्तारं प्रवृणीम सात्यकिं महाबलं वीतभयं कृतास्त्रं ।

महोरस्को दीर्घबाहुः प्रमाथी युद्धेऽद्वितीयः परमास्त्रवेदी । शिनेर्नप्ता तालमात्रायुधोऽयं महारथो वीतभयः कृतास्त्रः ।

यदा शिनीनामधिपो मयोक्तः शरैः परान्मेघ इव प्रवर्षन् । प्रच्छादयिष्यत्यरिहा योधमुख्यांस्तदा युद्धं धार्त्तराष्ट्रोऽन्वतप्स्यत् ।

यदा धृतिं कुरुते योत्स्यमानः स दीर्घबाहुर्दृढधन्वा महात्मा । सिंहस्येव गन्धमाघ्राय गावः सञ्चेष्टन्ते शत्रवोऽस्माद्रणाग्रे ।१८५५

स दीर्घबाहुर्दृढधन्वा महात्मा भिन्द्याद्गिरीन्संहरेत्सर्व्वलोकान् । अस्त्रे कृती निपुणः क्षिप्रहस्तो दिविस्थितः सूर्य्य इवाभिभाति ।

चित्रः स्रग्वी सुकृतो यादवस्य अस्त्रे योगो वृष्णिसिंहस्य भूयान् । यथाविधं योगमाहुः प्रशस्तं सर्व्वैर्गुणैः सात्यकिस्तेरुपेतः ।

हिरण्मयं श्वेतहयैश्चतुर्भिर्यदा युक्तं स्यन्दनं माधवस्य । द्रष्टा युद्धे सात्यकेर्धार्त्तराष्ट्रस्तदा तप्स्यत्यकृतात्मा स मन्दः ।

यदा रथं हेममणिप्रकाशं श्वेताश्वयुक्तं वानरकेतुमुग्रं । द्रष्टा ममाप्यास्थितं केशवेन तदा तप्स्यत्यकृतात्मा स मन्दः ।